

דף עזר ללימוד הדבר מלכות | פרשת לך-לך

|| || || || || ההכנות למתן תורה של ימינו || || || ||

חלק רביעי. הוראות לפועל (סי"ב-ט"ו).

מהנ"ל מובן שכל עוד לא באה הגאולה וחסר בשלימות קנין ארץ ישראל, חסר בשלימות פעולת מתן תורה. ועלינו להשלים זאת (סי"ב).

הג' ארצות שנירש לעתיד רומזים לג' מוחין, ומכך ההוראה שעלינו ללמוד תורה באופן השייך לג' המוחין (סי"ג). ובנוגע לפועל: גילוי כחות נעלמים בלימוד התורה, ולימוד פנימיות התורה (סי"ד).

ויהי רצון שעל ידי העבודה בכל זה, יקויים כל זה בפשטות (סי"ז).

מושגים וענינים בשיחה

שני אלפים תורה (ס"ב). חז"ל מחלקים את ששת אלפי שנות קיום העולם לאלפיים תורה, ואלפיים תורה, ואלפיים ימות המשיח. אמנם מתן תורה הי' רק בשנת ב' אלפים תמ"ח, אך אברהם אבינו נולד חמש מאות שנה לפני כן (א' תתקמ"ח) וממנו מתחילים שנות ה"תורה".

ירושת ארץ ישראל (ס"ד-ה). אברהם אבינו קיבל מהקב"ה את כל ארץ ישראל - עשר ארצות - וקנאה לו, והוריש אותה לזרעו עד עולם. גם בתקופות שבני ישראל היו במצרים ובשאר גלויות, הארץ כולה הייתה שייכת להם.

אף על פי כן, קדושת הארץ (לענין מצוות התלויות בה וכו') לא חלה עד שבני ישראל נכנסו בפועל לארץ ישראל וכבשו אותה. ובנוגע לארצות הקיני קניזי וקדמוני, כיון שבני ישראל עוד לא כבשו אותם בפועל עדיין לא נתקדשו, עד שמלך המשיח יכבוש אותם ויקדשם.

[זו כנראה כוונתו שאומר (בס"ה ד"ה 'כאשר') "כבר נתן לו בפועל את כל עשר הארצות. רק שבגלוי ובפועל לא נתן להם אלא שבעה גוים". ע"ד אדם שבפועל קנה בית, אך טרם נתיישב בו בפועל ובגלוי. וראה ג"כ הע' 37 בשיחה, ובמקומות שנשמנו בשולי הגליון].

רובא דמינכר (ס"ה). רוב הניכר. במנין תפילה צריכים שמתוך עשרת הנוכחים יהיו ששה המתפללים עם הציבור, שזהו רוב מנין. ואילו בזימון בעשרה אין מספיק ששה שאכלו, אלא צריך רוב הניכר, שזהו שבעה דוקא.

מהותך ועצמותך (ס"ח). בשיחה מביא פירוש החסידות על "לך לך" - "אראה ואגלה אותך", ומוסיף ומדקדק שבמאמרים שונים הלשון הוא "במהותך ובעצמותך", או "בעצמך ובמהותך".

ואולי כוונתו לרמוז ולקשר הגילוי של עצמותו של אברהם עם הגילוי של "אמיתית מצאיתו ומהותו ועצמותו" של הבורא ית' (כפי שממשיך תיכף בשיחה).

היינו שכאשר מתגלה עצמותו ית' (ע"י העבודה של לך לך), מתגלה העצם של אברהם שהוא הוא עצמותו ית'. וכמבואר כמ"פ בשיחות בשבועות שלאח"ז [ולדוגמא סיום הדב"מ ש"פ וארא "דרגת האבות,

תמצית השיחה

בפרשתנו מסופר על ההכנות שעשה אברהם אבינו לקראת מתן תורה. עלינו ללמוד מכך הוראה בעבודתנו בהכנה לקראת הגאולה האמיתית וגילוי ה"תורה החדשה מאתי תצא".

הנושאים המרכזיים בפרשה הם הציווי "לך לך", הבטחת הארץ לאברהם וברית מילה. בשיחה, כל הציוויים מתקשרים עם הנקודה המרכזית של עשיית העולם "דירה לו יתברך בתחתונים", מטרה שהחלה במתן תורה ותושלם על ידינו בגאולה האמיתית.

מבנה השיחה

חלק ראשון. "לך לך" כהכנה למתן תורה של כל יום (ס"א-ג).

מצביע על שלשת הנושאים המרכזיים בפרשה בעבודתו של אברהם: הציווי "לך לך", הבטחת הארץ, וברית מילה. ומייחד אותם בתור ענינים כלליים ועיקריים בעבודתם של ישראל (ס"א).

ממשיך ושואל מהי ההוראה מעבודתו של אברהם כהכנה למתן תורה, אלינו כעת, ריבוי שנים לאחר מתן תורה (ס"ב). ועונה בנקודה קצרה, שתמיד ישנם דרגות חדשות בתורה שטרם הגענו אליהם, ולקראתם צריך להתכונן (ס"ג).

חלק שני. ביאור מעמיק. "לך לך" כהכנה לתורה חדשה (ס"ד-ז).

מעמיק ומבאר יותר, שדרושה מאתנו הכנה לא רק לדרגות נעלות יותר במתן תורה (כנ"ל), אלא גם ובעיקר דרושה הכנה לעצם הענין של מתן תורה, כיון שכל עוד טרם באה הגאולה חסר בכללות הענין של מתן תורה.

להבנת הדברים מקדים שאלה דומה בנוגע לקנין הארץ על ידי אברהם, מהי ההוראה מכך אלינו כעת (ס"ד). ומבאר שכל עוד לא באה הגאולה וטרם ירשנו את ארצות הקיני קניזי וקדמוני, חסר בכללות קנין הארץ (ס"ה). ולכן הענין של כיבוש הארץ נוגע גם אלינו, עלינו להתכונן לכיבוש ארץ קיני קניזי וקדמוני (ס"ו).

וחוזר ומסיים בנוגע להכנה למתן תורה, שעד"ז מובן שכל עוד טרם באה הגאולה והתגלתה ה"תורה החדשה", חסר בכללות הענין של מתן תורה, ודרושה ההכנה לזה (ס"ז).

חלק שלישי. הסברת הדברים. "לך לך" כהכנה לשלימות הדירה בתחתונים (ס"ח-ס"א).

ממשיך ומבאר את הקשר הפנימי בין קנין הארץ ונתינת התורה:

מתן תורה ענינו הוא דירה לו יתברך בתחתונים, ענין שהחל בציווי "לך לך" (ס"ח-ט). זהו התוכן של מצות מילה שנצטווה בה אברהם, דירה לו יתברך בגוף הגשמי (ס"ה), וזהו גם התוכן של קנין הארץ על ידי אברהם, דירה לו יתברך בעולם הגשמי (ס"א).

צריך עיון

רובא דמינכר (ס"ה). בסוף ס"ה מבאר שחסרון הג' ארצות נוגע גם לז' ארצות שנכבשו על ידי ישראל, ומסיים "ובפרט שהם רובא דמינכר מתוך העשר".

וצ"ע מה כוונתו, שלכאורה אדרבה, כיון שהז' ארצות הם רובא דמינכר מודגש יותר חשיבותם לעצמם שאינם זקוקים למיעוט של הג'.

כיבוש ג' ארצות (ס"ו). בשיחה מוכיח שכיבוש הג' ארצות יהיה בדרכי נועם, שהרי לעתיד לבוא "לא יהי' שם כו' מלחמה".

וצ"ע ההכרח לזה, שהרי זהו ציטוט מסיום ספר הרמב"ם, שם מדובר על התקופה שלאחר נצחון המשיח. ובמפורש כתב הרמב"ם (הל' מה"מ פ"א ה"ד) שלפני כן "ילחם מלחמות ה'", ולכאורה יתכן שכיבוש הג' ארצות יהיה בתקופה זו, ובדרך מלחמה.

ויתכן שאכן בשיחה מצטט את הרמב"ם לא כהוכחה שאכן יהיה כך, אלא זוהי הנחה פשוטה שכיבוש הג' ארצות יהיה בדרכי נועם, והציטוט מהרמב"ם הוא רק כהסבר.

נערך - בדרך אפשר - על ידי מערכת
הערות התמימים ואנ"ש בית משיח - 770
מופץ על ידי איגוד תלמידי הישיבות המרכזי - 770

העצם דישראל כפי שהם חד עם עצמותו ית"י].

כח הפועל בנפעל (ס"ז). הפועל הוא הקב"ה, הנפעל הוא העולם. כחו של הקב"ה נמצא בעולם ומקיים אותו בכל רגע. רק שכעת הוא נמצא בצורה נעלמת, ולעתיד יתגלה כח הפועל בנפעל.

מאד האמיתי (ס"ח). "מאד" פירושו בלי גבול. ה"בלי גבול" של האדם הוא גם כן מוגבל, ולכן ה"בכל מאודך" שלנו מצד עצמו הוא עדיין במדידה והגבלה.

אך ה"מאד" של הקב"ה הוא בלי גבול אמיתי. וכיון שעל ידי קיום ציווי ה' "בכל מאודך" מתקשרים עם הקב"ה עצמו, יש בזה בלי גבול אמיתי, "מאד האמיתי".

לאפשה לה (ס"ט). להרבות אותה.

הוראה לפועל (ס"י). בסיום השיחה מתעכב על שני ענינים הנוגעים לפועל. גילוי כחות נעלמים בלימוד התורה, ולימוד פנימיות התורה.

לפני כן בשיחה ביאר את העבודה של "לך לך" בכלל, יציאה מהגבלות. ולאחמ"כ הוסיף וביאר את ענין ג' הארצות, תיקון ג' המוחין. וכנראה כוונתו, שמהענין של לך לך בכלל ישנה ההוראה לצאת מההגבלות ולגלות כחות נעלמים. וכעת בעמדנו על סף הגאולה שמודגש הענין של כיבוש הג' ארצות, ההוראה היא ללמוד פנימיות התורה (ג' מוחין).

ולכן מדגיש שההוראה ללימוד פנימיות התורה שייכת דוקא לדורנו זה. ודו"ק.

עולמות ב"ע. עולם האצילות (ס"יא). באופן כללי, מבואר בחסידות שההבדל העיקרי בין עולם האצילות ועולמות ב"ע, שבעולם האצילות נרגש שהכל הוא אלקות ואין מציאות נפרדת מהקב"ה, ובעולמות ב"ע הנבראים מרגישת את עצמם למציאות נפרדת מהקב"ה.

לעתיד שבעולמות ב"ע יהיה הגילוי של עולם האצילות, הכוונה היא שאותה אמת שנרגשת בעולם האצילות תהי' נרגשת גם כאן בעולם הגשמי. שיהיה נרגש כיצד כל העולם וכל הנבראים שבו אינם מציאות נפרדת מהקב"ה.

וזהו בעצם ה"אבן מקיר תזעק", שהאבן תזעק שכל מציאותה היא הכח האלקי שמקיים אותה (ראה באריכות דב"מ נשא). ועד"ז "תאנה צווחת שבת היום", שטבע התאנה לא יאפשר לעשות בה פעולה. היפך רצון ה', כיון שיהיה נרגש בה שכל מציאותה אינה אלא רצון ה'. שכל זה מורה על ביטול אמיתי לאלקות, הביטול של עולם האצילות.